

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
Stalna služba u Trogiru
Obala bana Berislavića 1
21220 Trogir

Poslovni broj: P-669/2023-36

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu, Stalna služba u Trogiru, po sutkinji tog suda Mirni Veža kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelj Mirko Rapić, OIB: 74856995382, Plano, Put sv. Marte 18, zastupan po pun., odvjetniku Miljenku Krželju iz Odvjetničkog društva Pavlak & partneri d.o.o. iz Rijeke, Splitska 2 – Pisarnica Zagreb, Trg bana Josipa Jelačića 3, OIB: 41464419609 protiv tuženika Republika Hrvatska (za Ministarstvo financija), koju zastupa Općinsko državno odvjetništvo u Splitu, Građansko-upravni odjel, OIB: 52634238587, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 14. svibnja 2026. u nazočnosti pun.tužitelja, i zastupnika po zakonu tuženika, na ročištu za objavu, održanom u izočnosti stranaka 17. lipnja 2026.

p r e s u d i o j e

I Prihvaća se tužbeni zahtjev koji glasi:

"1. Proglašava se nedopuštenom ovrha određena rješenjem Općinskog suda u Splitu poslovni broj Ovr-2354/2022 od 12. prosinca 2022. na nekretnini u suvlasništvu Mirka Rapića OIB: 74856995382 na suvlasničkom dijelu nekretnine upisane u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Splitu Zemljišnoknjižni odjel Trogir, k.o. Trogir Zk.ul. 5875 kč.br. 3282/7 površine 441m² u naravi garaža, dvor, zgrada za 2/4 idealnog dijela, utvrđenjem vrijednosti navedene nekretnine , njezinom prodajom i namirenjem ovrhovoditelja, sada tuženika iz novčanog iznosa dobivenog prodajom.

2. Nalaže se tuženiku da tužitelju u roku od 15 dana naknadi troškove postupka u iznosu od 2.250,00 EUR, dok se za više zatraženi trošak tužiteljev zahtjev odbija kao neosnovan."

II Odbacuje se tužba sa dijelom tužbenog zahtjeva koji glasi:
"Ukidaju se provedene radnje i obustavlja se ovrha."

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi i tijekom postupka navodi da je zaključkom ovog suda posl. broj Ovr-2354 /22 od 1. veljače 2023., a koje je punomoćnik ovršenika zaprimio 15. veljače 2023., upućen u parnicu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom određene rješenjem suda od 12. prosinca 2022.

U bitnome ističe se :

1.1. Prigovor zastare tražbine o kojoj je odlučeno ovršnom ispravom, što da je i žalbeni razlog zbog kojeg je ovršni sud tužitelja kao ovršenika uputio u parnicu. Tužitelj obrazlaže da je člankom 5. Općeg poreznog zakona (BNN 115/2016 do 114/22 dalje OPZ) propisano da se u postupku oporezivanja primjenjuju propisi na snazi u vrijeme nastanka činjenica na kojim se temelji oporezivanje. Ističe da je porezno rješenje iz 2016 doneseno za porezne obveze koje datiraju iz 2008 i 2009. te da se ima primijeniti OPZ NN 147/08 do 114/16 odnosno stari OPZ koji je tada bio na snazi koji u članku 94 propisuje da pravo oporezivanja porezne obveze, kamata, pravo pokretanja postupka naplate poreza kamata i troškova ovrhe...zastarijeva za tri godine računajući od dana kad je zastara počela teći, dok je stavkom 2 tog članka propisano da zastara prava na utvrđenje porezne obveze i kamata počinje teći istekom jedne godine u kojoj je trebalo utvrditi porezne obveze i kamate. Člankom 96. a u svezi s člankom 94. OPZ-a apsolutni zastarni rok iznosi šest godina od dana kada je zastara prvi put počela teći;

1.2. Postupci utvrđivanja zastare naplate obveze doprinosa prema Zakonu o doprinosima dovršiti će se prema tom zakonu osim ako su odredbe Zakona i OPZ-a povoljnije za obveznike doprinosa., odnosno da konkretno treba i za zastaru obveze doprinosa cijeliti odredbe OPZ-a prema kojima rok za relativnu zastaru prava na utvrđivanje i naplatu iznosi tri godine dok rok za nastup apsolutne zastare iznosi šest godina;

1.3. Tužitelj tvrdi da je nastupila zastara prava na utvrđenje prije donošenja poreznog rješenja iz 2016., kao i na naplatu poreznog dugovanja time da je ispunjena pretpostavka iz čl.59. st.1. t.11 Ovršnog zakona. Te da se nisu rješenjem iz 2016 mogle naplaćivati obveze iz 2008 i 2009. kako po starom tako i po novom OPZ-u. U ponovljenom nadzoru da je porezno tijelo utvrdilo zastarjelu obvezu predmetnim poreznim rješenjem iz 2016., naime, za 2008. zastara za utvrđenje počinje teći od 1.1.2009 pa je apsolutna zastara nastupila 1.1.2015., dok je za obvezu iz 2009 počela teći 1.1.2010. i apsolutna zastara nastupila je 1.1.2016. dok porezno rješenje datira 7.3.2016;

1.4. Tužitelj tvrdi da je nastupila i zastara prava na naplatu porezne obveze. Čak i da se prihvati da je predmetno porezno rješenje od 7.3.2016 postalo ovršno 2.9.2016 (a nije), jer je u trenutku utvrđivanja već nastupila zastara prava na utvrđenje jer datiraju iz 2008 i 2009, tada da je 2.9.2022 .nastupila zastara prava na naplatu odnosno prava na pokretanje prisilnog izvršenja jer je protekao rok od 6 godina od zaduženja poreznog duga rješenjem iz 2016. Ovršni prijedlog je od 17. listopada 2022 (iza 2.9.2022) predan je nakon proteka roka od 6 godina nastupila je i zastara prava na naplatu porezne tražbine iz poreznog rješenja od 2016. Porezno tijelo je i prema novom OPZ- u dužno paziti na zastaru naplate po službenoj dužnosti što da je u konkretnom slučaju propušteno. Ovršni postupak da se nezakonito vodi protiv ovršenika ovdje tužitelja;

1.5. Tužitelj ukazuje i da su iste obveze iz 2016 obuhvaćene i rješenjem o pljenidbi i prijenosu novčanih sredstava na temelju rješenja Ministarstva financija klasa UP/I-415-02/2013-001/00318 od 12.3.2013. Područni ured Šibenik, zadužene na temelju rješenja Financijske policije kl UP/I-4-70-05/10-10/13 od 12.10.2010. Nadalje da Upravni sud u odluci Uslpu-55/20 -16 od 20.9.2021 utvrđuje da je donošenjem novog poreznog rješenja kojim se utvrđuju iste porezne obveze, derogirano rješenje

Financijske policije Postaje Split od 12. listopada 2010 jer sadržajem novog poreznog rješenja zamijenjen je sadržaj onog ranijeg od 12.10.2013. Ovrha je pokrenuta rješenjem Financijske policije Split na novčanim sredstvima rješenjem iz 2013., zastara za naplatu počela je teći prije 2016. odnosno 2013. U odnosu na porezno rješenje iz 2016. tužitelj ističe da se vodi postupak pred Upravnim sudom u Splitu pod posl.br. Usl-3245/21- pa da je pokretanje ovrhe nezakonito;

1.6. Tužitelj ističe i da ovrhovoditelj ovdje tužitelj nije ovlašten tražiti ovrhu na temelju ovršne isprave jer je kao ovršenik naveden obrt R.L.e. obrta za popravak i preinake metalnih brodova Mirko Rapić t.p. sa sjedištem u Drnišu, a potom je kao predmet ovrhe odredio privatnu imovinu Mirka Rapića kao fizičku osobu, trgovac pojedinac je brisan iz sudskog registra na temelju članka 92 Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o trgovačkim društvima s 15. travnja 2019. dakle ispunjene su pretpostavke članka 50 .st.1. t.7 OZ-a te da je tuženik trebao prije pokretanja ovrhe pokušati naplatu od poreznog dužnika, a zatim pozvati poreznog jamca za plaćanje poreznog duga. Kao ovršenik je naveden R.L.P., dok da je sud odredio ovrhu na privatnoj imovini drugog poreznog obveznika poreznog jamca Mirka Rapića fizičke osobe;

1.7. Nadalje prijedlog za ovrhu da je nerazumljiv i nepodoban te nedopušten te se poziva i na oduku Ustavnog suda U-I-2771/2008 od 17.3.2010 .pa da je trebalo razgraničiti poduzeće u imovinskopравnom smislu od njegovog nositelja pravne ili fizičke osobe;

1.8. Tužitelj ističe i nepodobnost ovršne isprave jer je u postupku došlo do izmjene poreznog rješenja jer ovršna isprava iz 2016 ne predstavlja ovršnu ispravu jer je zamijenjena drugim rješenjem, kojim je tuženik upisao prisilno založno pravo na nekretnini. Prvo je rješenjem iz 2016. na temelju kojeg je podnesen prijedlog za ovrhu na nekretnini zamijenjeno Poreznim rješenjem porezne uprave Split klasa UP/I-471-02/15-01/329 od 31. prosinca 2015. kojim je utvrđen isti porezni dug. Nadalje je porezno rješenje iz 2016 zamijenjeno i rješenje Ministarstva financije Porezne uprave Područni ured Split od 28.9.2018., ponovno je zadužen porezni obveznik za obveze po nadzoru PU-2008 i 2009. te dodatno i za 2011 po računu 1627,2003,8125,8451 i 8621. te tuženik nije pokrenuo ovrhu na osnovu tog rješenja iz 2018 nego sa zamijenjenim derogiranim poreznim rješenjem iz 2016. Izvršnim rješenjem iz 2018. naplaćuje se ista tražbina. Dakle u postupku se više puta za istu obvezu zaduživao tužitelj što da je protuzakonito, što da je i stav Visokog upravnog suda RH koji je donio Zaključak pod Su-72/2002 o nezakonitom dvostrukom utvrđivanju poreznih obveza. Na temelju rješenja Ministarstva financija od 28.9.2018. tuženik je uknjižio osiguranje prisilnim zasnivanjem založnog prava na nekretnini za koju se sada traži provođenje ovrhe po drugoj pravnoj osnovi;

1.9. Nadalje tužitelj navodi da bi se prodajom nekretnine narušila pravična ravnoteža između interesa ovršenika i interesa ovrhovoditelja pozivom na čl 80 b st 2 OZ-a jer da je riječ o nekretnini koja tužitelju služi za stanovanje zajedno sa drugim osobama, a konkretno nekretnina nije jedina u vlasništvu tužitelja. Tuženik da do 2016. nije poduzeo ni jednu radnju za naplatu predmetnih obveza, nastupila je zastara prava na naplatu i nastaje nepopravljiva šteta tužitelju kao fizičkoj osobi ali i obrtu. Svako čak i da se tužitelj smatra ovršenikom nije moguće provesti ovrhu na nekretnini koja služi za stanovanje u opsegu nužnom za zadovoljenje osnovnih stambenih potreba ovršenika i osoba koje je po zakonu dužan uzdržavati.

1.10. Predmetna nekretnina već je opterećena jer je banka pokrenula ovršni postupak pred sudom poslovnog broja Ovr-73/20 radi naplate iznosa od cca 400.000,00 Eur-a dakle tuženik je odabrao nekretninu koja je pod ovrhom koja služi za stanovanje, zbog založnog prava Banke odnosno ovršnom postupku, rezultat ovako određene ovrhe je djelomično namirenje banke ne i ovdje tuženika.

1.11. Svakako da je tuženik povrijedio i načelo iz članka 6. OZ-a o povredi dostojanstva ovršenika i predmetnim ovršnim rješenjem povrijeđena je bitna odredba postupka.

1.12. Ovršna isprava nije u izvorniku. Slijedom iznesenog tužitelj predlaže sudu donošenje presude kojom bi se proglasila nedopuštenom predmetna ovrha, ukidanje provedenih ovršnih radnji i obustavu ovrhe uz naknadu tužitelju nastalih troškova.

1.13. Uz tužbu tužitelj je priložio zaključak Visokog upravnog suda Su-7372022 od 7. veljače 2002., Presudu Upravnog suda u Split posl.br. Uslpn-55/20 od 20. 9.2021., odluku Ustavnog suda RH posl.br. i-I-2771/2008 od 17.3.2010., zaključak ovršnog suda Ovr- 2354/22 od 1. veljače 2023., (čl.50.st.1.toč. 11 OZ-a), rješenje Ministarstva financija Porezne uprave Split Područni ured Split, Ispostava Trogir, kl: UP/I-415-02/15 od 28.9.2018., rješenje o ovrsi klasaUP/I-415-02/2013-001/00318 od 12.2.2013., dostavnica.

2. Tuženik se usprotivio tužbi i tužbenom zahtjevu predložio da tužbeni zahtjev bude odbijen uz osudu tužitelja na obvezu podmirenja parničnog troška; istaknuo da je sukladno odredbi čl. 3. Zakona o trgovačkim društvima (NN 111/93, 34/99, 121/99, 52/00, 118/03, 107/07, 146/08, 137/09, 125/11, 152/11, 111/12, 68/13 i 110/15) trgovac pojedinac fizička osoba koja samostalno obavlja gospodarsku djelatnost u skladu s propisima o obrtu i upisana je u sudski registar kao trgovac pojedinac. Odredbom čl. 9. st. 2. istog zakona nedvosmisleno je propisano da trgovac pojedinac odgovara za svoje obveze uključujući i obveze nastale u obavljanju obrta prije upisa u sudski registar kao trgovac pojedinac osobno, cijelom svojom imovinom. Odredbom čl. 7. Zakona o osobnom identifikacijskom broju (NN 60/08) propisano je da su korisnici broja obvezni OIB koristiti za povezivanje podataka u službenim evidencijama u svakodnevnom radu i kod razmjene podataka. Pravilnikom o osobnom identifikacijskom broju (NN 1/2009) propisano je da se trgovcu pojedincu dodjeljuje OIB pa je tužitelju 01. siječnja 2009. dodijeljen OIB: 69485909168. Obzirom da je prethodno citiranom odredbom čl. 9. st. 2. Zakona o trgovačkim društvima (NN 111/93, 34/99, 121/99, 52/00, 118/03, 107/07, 146/08, 137/09, 125/11, 152/11, 111/12, 68/13 i 110/15) propisano da je trgovac pojedinac fizička osoba koja samostalno obavlja gospodarsku djelatnost u skladu s propisima o obrtu i upisana je u sudskom registru kao trgovac pojedinac, konkretno tužitelju nije niti trebalo dodijeliti drugi osobni identifikacijski broj a što je prihvatio kao stajalište Visoki trgovački sud RH dopisom broj 29 Su-385/09 od 03. lipnja 2009. a u kojem dopisu se pozivaju trgovački sudovi kod kojih su u registru upisani trgovci pojedinci i kojima je dodijeljen OIB kao da su pravna osoba da u najkraćem roku pokrenu postupak poništenja OIB-a trgovca pojedinca sukladno odredbi čl. 35. Pravilnika o osobnom identifikacijskom broju (NN 1/09, 117/10, 125/13 i 31/15). Radi navedenog Mirko Rapić kome je dodijeljen OIB kao fizičkoj osobi odgovara cjelokupnom svojom imovinom za sve porezne dugove, uplate te zaduženja evidentirana na OIB-u: 74856995382 pa su tužbeni navodi koji upiru na

pravni položaj tužitelja u ovoj parnici odnosno ovršenika u ovršnom postupku u cijelosti neutemeljeni. Upisom u registar trgovačkog suda trgovac pojedinac ne mijenja svoj pravni status nego ostvaruje status trgovca koji je dužan poslove voditi na trgovački način jer se na njega sukladno odredbi čl. 3. stavak 8. ZTD-a na odgovarajući način primjenjuje odredbe tog Zakona. Voditi poslovne knjige kao trgovac između ostalog znači i voditi poslovne knjige i sastavljati financijska izvješća prema Zakonu o računovodstvu. Upisom obrtnika u trgovački registar na temelju odredbi Zakona o trgovačkim društvima sukladno odredbi čl. 37.a. Zakona o obrtu (NN 77/93, 42/95, 88/95, 24/96, 82/96, 90/96, 64/01, 71/01, 49/03 – pročišćeni tekst 68/07) nadležni Županijski ured utvrđuje mirovanje obrta ali samo u obrtničkom registru jer obrt nastavlja djelatnost kao trgovac pojedinac (isto je propisano odredbom čl. 44. Zakona o obrtu (NN 143/13, 127/2019)). Prema podacima iz obrtnog registra tužitelj je obrt stavio u mirovanje dana 3. studenog 2006. Slijedom navedenog nesporno je da se nakon što je obrtnik Mirko Rapić upisan u registar trgovačkog suda kao trgovac pojedinac njegov pravni status nije promijenio jer i dalje kao trgovac pojedinac ima pravnu osobnost fizičke osobe te kao trgovac pojedinac za obveze proistekle iz poslovanja odgovara cjelokupnom svojom imovinom radi čega porezno tijelo trgovca pojedinca vodi u registru poreznih obveznika fizičkih osoba što znači prema OIB-u građana. Prema tome u konkretnom se slučaju radilo o samo jednom poreznom obvezniku s OIB-om: 74856995382 dakle tužitelju koji kao poduzetnik za obveze proizašle iz poslovanja odgovara cjelokupnom svojom imovinom. Da je tome tako evidentno je iz presude Usž-1645/18-3 od 3. srpnja 2019. kojim je tužiteljeva žalba odbijena u kojoj je sud ocijenio neosnovanim tužiteljeve navode koji se odnose na sporenje istovjetnosti identiteta tamo tužitelja odnosno ovdje tužitelja i ovršenika u smislu navedenog a što bi tužitelju i njegovim odvjetnicima trebalo biti poznato. Osim toga, sukladno odredbi čl. 92. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o trgovačkim društvima (NN 40/2019) koji je stupio na snagu 20. travnja 2019. određeno je da se trgovac pojedinac iz sudskog registra briše po službenoj dužnosti ali brisanje iz sudskog registra nema utjecaja na prava i obveze trgovca pojedinca koji svoja prava i obveze zadržava kao fizička osoba koja samostalno obavlja gospodarsku djelatnost u skladu sa propisima o obrtu.

2.1. Netočno navodi tužitelj da bi porezno rješenje klasa: UP/I-471-02/15-01/329 od 7. ožujka 2016. koje predstavlja ovršenu ispravu bilo zamijenjeno u daljnjem postupku rješenjem Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Split, Ispostava Trogir klasa: UP/I-415-02/15-01/702 od 28. rujna 2018. Naime, rješenje Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Split, Ispostava Trogir klasa: UP/I-415-02/15-01/702 od 28. rujna 2018. je rješenje o utvrđenju koje se donosi neposrednim rješavanjem sukladno odredbama čl. 87. Općeg poreznog zakona kojim se ne utvrđuju obveze za koje porezno tijelo već ima ovršne naslove već samo obveze za koje porezno tijelo nema ovršne isprave.

2.2. Rješenje Porezne uprave, Područnog ureda Split klasa: UP/I-471-02/15-01/329 od 7. ožujka 2016. koje je postalo ovršno dana 2. rujna 2016. doneseno je u postupku nadzora unutar kojega je dužnik – tuženik aktivno sudjelovao i koristio sve raspoložive pravne lijekove. Rješenje je postalo izvršno 2. rujna 2016. na temelju rješenja Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak klasa: UP/II-471-02/16-01/228 od 28. srpnja 2016. koje je tužitelju uručeno 24. kolovoza 2016. Citirano prvostupanjsko rješenje postalo je pravomoćno na temelju presude Visokog upravnog suda RH Usž-2129/18-3 od 12. rujna 2019. kojom je odbijena žalba tužitelja

na presudu Upravnog suda u Splitu posl. br. 6Uslpn-35/16-18 od 1. veljače 2018. Time je u upravnom postupku za čije je odluke sud vezan raspravljeno pitanje postojanja poreznih obveza, zastare postojanja dugovanja koje tužitelj bespredmetno pokušava raspraviti i u ovom postupku.

2.3. U tom je smislu, dakle, neosnovano istaknut prigovor da bi nastupila zastara prava na naplatu. Kako je prvostupanjsko rješenje postalo izvršno 2. rujna 2016. a Opći porezni zakon (NN 115/16, 106/18, 121/19, 32/20, 42/20, 114/22) je odredbom čl. 108. st. 4. propisao da zastara prava na naplatu počinje teći istekom godine u kojoj je porezni obveznik sam utvrdio poreznu obvezu ili istekom godine u kojoj je postalo izvršno rješenje kojim je porezno tijelo utvrdilo poreznu obvezu i kamate, odnosno istekom godine u kojoj je porezna obveza dospjela, slijedom čega je zastara za sve obveze iz predmetnog rješenja počela teći 1. siječnja 2017. Isti je Zakon u odredbi čl. 108. st. 6. propisao da ukoliko se radi utvrđenja poreza i kamata ili naplate poreza, kamata i troškova ovrhe vodi postupak pred sudom, za vrijeme trajanja tog postupka zastara ne teče. Dakle, kako je prijedlog za ovrhu podnesen 17. listopada 2020. evidentno je i nastupio prekid zastare prava na naplatu. Dakle, ni sukladno citiranom Općem poreznom zakonu nema govora da bi došlo do nastupanja zastare. Osim toga, citiranim presudama Upravnog suda eksplicitno je utvrđeno da za navedene obveze nije nastupila zastara prava na naplatu.

2.4. Nije točan navod da bi obveze utvrđene poreznim rješenjem u 2016. bile sadržane u rješenju klasa: UP/I-415-02/2013-001/00318 od 12. ožujka 2013. koju je donijelo Ministarstvo financija, Porezna uprava, Područni ured Šibenik, Ispostava Šibenik jer je navedeno rješenjem bilo poništeno u daljnjem upravnom postupku povodom žalbe rješenjem Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak klasa: UP/II-415-02/14-01/441 od 21. rujna 2015. a poništavanjem tog rješenja poništene su i sve njegove pravne posljedice.

2.5. Vezano za tužiteljeve tvrdnje da ovršne isprave na kojima se temelji prijedlog nisu stekle svojstvo ovršnosti ističe se da potvrdu ovršnosti na poreznom rješenju može ukinuti samo upravno tijelo koje je tu potvrdu izdalo u posebnom postupku odnosno nadležna porezna uprava.

2.6. Osim toga, u konkretnom se slučaju nisu ispunili uvjeti propisani odredbom čl. 80.b Ovršnog zakona kako to neutemeljeno navodi tužitelj. U tom se smislu dostavljaju izvaci iz zemljišnih knjiga iz kojih je vidljivo da je tužitelj vlasnik više nekretnina pa su i u ovom dijelu njegovi prigovori bespredmetni.

2.7. Uz odgovor na tužbu priložena je presuda Visokog upravnog suda posl.br. Usž-2129/18 od 12. rujna 2019., Upravnog suda u Splitu posl.br. Uslp-35/16 od . veljače 2018., Upravnog suda u Splitu pos.br. Usl-19/22 od 1. kolovoza 2022., zk izvadak Zu 5875 od 14. travnja 2023., ZU 5969 od 14. travnja 2023. obje KO Trogir, ZU 509, ZU 463, ZU 465 ZU 104, ZU 106, sve KO Ljubitovica i svi ZU od 14.4.2023., Ministarstva financija, Područni ured Split lista posjedovnih listova u kojima se upisani oib nalazi (upis o imovini), MF PU, Ispostava Šibenik od 19. studenog 2015., presuda Upravnog suda Posl.br Uslpor-246/19 od 23. lipnja 2020., presuda Upravnog suda u Splitu posl.br. Uslpor-196/18 od 27. svibnja 2019., presuda Upravnog suda u Splitu posl.br. Usl-19/22 od 1. kolovoza 2022.,

3. Podneskom od 8. svibnja 2025., tužitelj je osporio navode iz odgovora na tužbu istaknuo kako je novim rješenjem iz 2018 derogirano ono iz 2016, kako je zaključkom financijske policije iz 2011 porezni dug prvi put utvrđen zastara za naplatu počela je teći od 1.1.2012. relativna je nastupila 1.1.2015., apsolutna 1.1.2018. te ostaje kod svog tužbenog zahtjeva.

4. Tužena je replicirala podneskom od 28. svibnja 2025. u bitnom kazala da na temelju ovršne isprave i to rješenja Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Dalmacija, Klasa: UP/I-471-02/15-01/329, Ur.broj: 513-07-29-01-16-98 od 07. ožujka 2016., koje je postalo izvršno dana 02.09.2016., ovršenik Mirko Rapić, OIB: 74856995382, PLANO, Put sv. Marte 18, ranije R.L.E. za popravak i preinake metalnih brodova, Mirko Rapić t.p., OIB: 74856995382, duguje ukupno 525.935,65 eura, a od toga glavnice 430.344,45 eura i kamata dospjelih na dan sastavljanja zapisnika Financijske policije od 01.06.2010. godine iznos od 95.591,20 eura sa zakonskim zateznim kamatama koje na iznos glavnice od 430.344,45 eura teku od 01.06.2010. godine pa do isplate. Tužena je istaknula i da stupanjem na snagu Izmjena i dopuna Zakona o trgovačkim društvima (NN 40/2019) od 20. travnja 2019., (a odredbom čl. 92 određeno je da se trgovac pojedinac briše iz sudskog registra - po službenoj dužnosti danom stupanja na snagu tog Zakona, te da je brisanje trgovca pojedinca iz sudskog registra bez utjecaja na prava i obveze trgovca pojedinca koji svoja prava i obveze zadržava kao fizička osoba koja samostalno obavlja gospodarsku djelatnost u skladu s propisima o obrtu. Nadalje tužena ističe da je citiranom ovršnom ispravom donesenom u ponovnom postupku poreznog nadzora utvrđeno u izreci pod I., a u izreci pod II., naloženo ovršeniku da na ime neplaćenih poreznih dugovanja uplati navedene iznose. Dakle, izrekom pod II. citiranog rješenja naloženo je ovršeniku uplatiti iznos od 430.344,45 eura na ime glavnice te iznos od 95.591,20 eura na ime kamata dospjelih na dan sastavljanja zapisnika Financijske policije 01.06.2010. Nadalje, istom je naloženo obračunati i uplatiti daljnje kamate na manje plaćena porezna davanja i to od dana sastavljanja zapisnika Financijske policije 01.06.2010. pa do isplate.

5. Tijekom postupka tuženik je isticao i da je Porezni obveznik u upravnom postupku utvrđivanja zastare prava na naplatu a i u tužbi iznosio stajalište o pogrešnom utvrđivanju tjeka zastare prava na naplatu duga utvrđenog prema rješenju Porezne uprave, Područnog ureda Split KLASA UP/I-471-02/15-01/329; UR.BR.: 513-07-29-01/16-98 od 07.03.2016. godine, ali je Presudom Upravnog suda u Splitu, poslovni broj Us 1-607/2023-4 od 10. listopada 2024. koja je dostavljena s tim podneskom, utvrđeno da za obveze koje su utvrđene u postupku nadzora Rješenjem Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Split KLASA UP/I-471-02/15-01/329; UR.BROJ: 513-07-29-01/16-98 od 07.03.2016. nije nastupila zastara prava na naplatu.

6. Stoga ovdje tužitelj bez obzira na činjenice utvrđene u upravnom postupku te upravnom sporu i dalje uporno, a pogrešno ponovno navodi da je tjeck zastare prava na naplatu pogrešno utvrđen, no da su tužba i tužbeni zahtjev neosnovani u cijelosti.

7. Prvo je za kazati kako je ovaj sud ovlašten raspravljati isključivo o žalbenim razlozima zbog kojih je sud uputio tužitelju u predmetnu parnicu, konkretno zbog prigovora zastare kako je to zaključkom ovršni sud uputio tužitelja jer je istaknuo žalbeni razlog iz članka 50. st. 1 t. 11. Ovršnog zakona. Stoga, ostali tužbeni navodi koji nisu obuhvaćeni žalbom u prethodnom postupku ovrhe, nisu od važnosti pa tako

ni prigovor da tužitelj kao fizička osoba ne može biti obveznik porezne obveze obrta čiji je bio nositeljem u odnosu na koji prigovor se i tuženik iscrpljuje objašnjenjima suprotnog.

7.1. Ipak, kako su obje stranke na te okolnosti dale svoje očitovanje i time u suštini dotaknule se pitanja stranačke legitimacije, sud navodi kako prihvaća navode tuženika jer nisu od utjecaja na vođenje ovoga postupka okolnosti što je trgovac pojedinac tijekom istoga brisan iz sudskog registra jer Mirko Rapić kao fizička osoba odgovara za sve svoje obveze nastale u obavljanju ovih djelatnosti. Tužitelj kao ovršenik je trgovac pojedinac Mirko Rapić (koji kao trgovac pojedinac posluje pod nazivom R.L.E. za popravak i preinake metalnih brodova, Mirko Rapić), jedinstvenog osobnog identifikacijskog broja koji odgovara i broju obrta, a trgovac pojedinac je fizička osoba koja samostalno obavlja gospodarsku djelatnost u skladu s propisima o obrtu. Što se tiče statusa dužnika pojedinca kao obrtnika, ističe da se prema stajalištu Ministarstva gospodarstva i održivog razvoja s danom pravomoćnosti sudskog rješenja o brisanju statusa trgovca pojedinca, ovaj gospodarski subjekt aktivira u obrtnom registru te nastavlja obavljati svoju djelatnost kao fizička osoba- obrtnik.

8. Tijekom postupka sud je pregledao i pročitao u spisu priloženu dokumentaciju dostavljenu u tužbu, odgovor na tužbu te naknadno priloženu koja je dostavljena sukladno članku 299 ZPP-a pregledavao i čitao Ovr 2354/22 spis, Ovr- 73/20 ovrhovoditelja Erste Banka naspram tužitelja, (list 232), Us I- 3245/21 Upravnog suda u Splitu, Z-891/2009 (Z- 2143/2015) sa rješenjem ovog suda posl.br. Ovr- 51/09 od 16. travnja 2009., (list 244) pročitao dokumentaciju uz tužbu i odgovor na tužbu, dok odluku Upravnog suda u Splitu Us- 607/2023 od 10 listopada 2024. nije uzeo u obzir jer je dostavljena nakon zaključenja prethodnog postupka dok tužena nije dokazala da ju nije mogla dostaviti ranije zbog objektivne nemogućnosti. Također, pregledao je priložene spisu zemljišnoknjižne uloške (ZU), ZU 5875 K.O. Trogir, ZU 463 KO Ljubitovica, presudu VSRH U-Zpz-4/24 od 10. rujna 2025. i St -157/2025 Trgovački sud Zadar jer prema vremenu donošenja i objave presuda, tužitelj ju nije ranije mogao dostaviti, prije zaključenje prethodnog postupka. No, u nastavku obrazloženja posebno se sud dotiče dokumentacije koju smatra bitnim za konkretnu odluku, jer preostala mnogobrojna u spisu priložena dokumentacija, odnosno na rješidbe drugih sudova, u suštini odnese se na naplatu poreznog duga, po drugim poreznim rješenjima i različitim poreznim obvezama drugih vremenskih perioda.

9. Svi izvedeni dokazi ocijenjeni su sukladno odredbi čl. 8. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22 i 114/22 - dalje u tekstu: ZPP).

10. Tužbeni zahtjev na utvrđenje ovrhe nedopuštenom pozivom na prigovor zastare porezne obveze, nalazi se osnovanim.

11. Predmet spora je tužiteljev zahtjev radi proglašenja ovrhe određene rješenjem ovog suda broj Ovr 2354/22 nedopuštenom, a koja je pokrenuta na nekretnini tužitelja radi naplate poreznog duga.

12. Između stranaka nije sporno:

- da je tuženik pokrenuo ovrhu na nekretnini tužitelja radi podmirenja poreznog duga u iznosu od 525.935,65 eur-a utvrđenog poreznim rješenjem Ministarstva financija – Porezne uprave, Područni ured Dalmacija, KLASA: UP/I-471-02-15/01/3219 od 7. ožujka 2016, za koje je u postupku utvrđeno da je izvršno 2. rujna 2016.

13. Sporno je postoje li razlozi zbog kojih je tužitelj (ovršnik) upućen u parnicu protiv tuženika (ovrhovoditelja) za proglašenjem ovrhe nedopuštenom. Dakle između stranaka sporno se nalazi je li nastupila zastara naplate poreznog duga a nesporno je da je tuženik poduzimao radnje radi naplate porezne obveze iz 2008 i 2029, donosio rješenja, pokrenuo postupak ovrhe na nekretnini.

14. Prije svega potrebno je napomenuti da je sukladno čl. 52. Ovršnog zakona (Narodne novine broj 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20, 114/22, 6/24 – dalje u tekstu OZ-a), koji je mjerodavan za odluku u sporu, propisano da tužbu kojom pokreće parnicu na koju je upućen ovršenik može utemeljiti samo na razlozima koje je istaknuo u žalbi u povodu koje je upućen na parnicu.

15. Zaključkom ovršnog suda posl. broj Ovr-2354/22 od 01. veljače 2023. upućen je tužitelj (ovršnik) u ovu parnicu zbog razloga određenog čl. 50 st. 1. toč. 11. OZ-a, dakle na okolnost dokazivanja da je tražbina ovrhovoditelja zastarjela.

16. Tijekom postupka došlo je do izmjene uređujućeg suca rješenjem predsjednika suda posl.br. Su-508/2023 2. ožujka 2023, kojim je osnovanim prihvaćen zahtjev za izuzeće suca pa je ovaj spis naredbom predsjednika suda 3. ožujka 2023 stavljen u ponovljenu automatsku dodjelu sucima Stalne službe u Trogiru te je potom naredbom Su- 12/24 od 28. svibnja 2024. dodijeljen u rad ovom sucu te je na pripremnom ročištu od 15. svibnja 2025. zaključen prethodni postupak.

17. Sukladno odredbama članka 7. st. 1., čl. 219. st. 1., čl. 221.a i čl. 220. st. 2. ZZP-a prema kojima je u našem pravnom sustavu dominantno raspravno načelo u odnosu na prikupljanje činjenične osnove spora, te prikupljanje i izvođenje dokaza, teret inicijative za prikupljanje dokaza je na strankama, dok sud nema inkvizitornih ovlaštenja.

18. Prema čl. 23. Ovršnog zakona (NN br. 112/12., 25/13., 93/14., 55/16., 73/17., 131/20., 114/22., 06/24.). Rješenje Porezne uprave ovršna je u isprava .Čl. 233. st. 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine", broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 145/23, 155/23 - dalje u tekstu: ZOO) određeno je da sve tražbine koje su utvrđene pravomoćnom sudskom odlukom ili odlukom drugog nadležnog tijela javne vlasti ili nagodbom pred sudom ili drugim nadležnim tijelom odnosno javnobilježničkim aktom, zastarijevaju za deset godina pa i one za koje zakon inače predviđa kraći rok zastare. Čl. 241. ZOO-a propisano je da se zastara prekida podnošenjem tužbe i svakom drugom radnjom vjerovnika poduzetom protiv dužnika pred sudom ili drugim nadležnim tijelom radi utvrđivanja, osiguranja ili ostvarenja tražbine. Dakle, u trenutku podnošenja prijedloga za ovrhu ne bi nastupila zastara tražbine s obzirom na to da od datuma ovršnosti iskazane na ovršnoj ispravi Porezne uprave (2009.) pa do dana podnošenja prijedloga za ovrhu nije proteklo 10 godina.

19. No kako je riječ o specifičnoj materiji naplati poreznog duga, a porez je javno davanje ne građanska tražbina, konkretno se ima primijeniti kao *lex specialis* Opći porezni zakon kojim se regulira utvrđivanje i naplata poreznog duga. Naime, rješenje porezne uprave je porezni akt pa se tako i po pitanju zastare i postupka utvrđivanja zastare primjenjuje OPZ odnosno na pitanje zastare doprinosa Zakon o doprinosima za obvezna osiguranja (NN 147/2002).

20. Naposljetku je za pozvati se i na odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske: broj Rev-2846/14-2 od 4. svibnja 2016., broj Rev-2885/16-2 od 4. siječnja 2017., broj Rev-3035/14-2 od 30. ožujka 2016., broj Rev-1070/15-2 od 3. studenoga 2016. i broj Rev-3035/14-2 od 30. ožujka 2016. u kojima se zauzima pravno shvaćanje kako zastaru tražbina prema Općem poreznom zakonu valja cijeniti neovisno o ZOO/05.

21. Sukladno odredbi članka 108. stavka 4. Općeg poreznog zakona („Narodne novine“ br. 115/16, 106/18, 121/19, 32/20, 42/20, 114/22“) dalje OPZ, zastara prava na naplatu poreza, kamata i troškova ovrhe počinje teći istekom godine u kojoj je porezni obveznik sam utvrdio poreznu obvezu ili istekom godine u kojoj je postalo izvršno rješenje kojim je porezno tijelo utvrdilo poreznu obvezu i kamate odnosno istekom godine u kojoj je porezna obveza dospjela.

22. Prigodom podnošenja prijedloga za ovrhu na nekretnini porezno tijelo je dužno paziti na zastaru po službenoj dužnosti poštujući načelo zakonitosti prema kojemu je dužno zakonito utvrđivati prava i obveze iz porezno pravnog odnosa odnosno sve činjenice koje su bitne za donošenje zakonite i pravilne odluke, pri čemu je s jednakom pažnjom dužno utvrditi i one činjenice koje idu u prilog poreznog obveznika

23. Sukladno odredbi članka 108. stavka 1. OPZ -a, pravo i obveze poreznog tijela na utvrđivanje porezne obveze i kamata, pravo i obveza poreznog tijela na naplatu poreza, kamata i troškova ovrhe te pravo poreznog obveznika na povrat poreza, kamata i troškova ovrhe zastarijeva za šest godina računajući od dana kada je zastara počela teći.

24. Sukladno odredbi istog članka, stavka 6. ako se radi utvrđenja poreza i kamata ili naplate poreza, kamata i troškova ovrhe vodi postupak pred sudom, za vrijeme trajanja tog postupka zastara ne teče.

25. Kako je predmetno rješenje postalo izvršno dana 02. rujna 2016., tuženik smatra da je zastara prava na naplatu obveza utvrđenih tim rješenjem počela teći dana 01. siječnja 2017. te bi ista nastupila dana 01. siječnja 2023. No kako je Porezna uprava koju zastupa Općinsko državno odvjetništvo u Splitu, podnijela Općinskom sudu u Splitu prijedlog za ovrhu na nekretnini ovršenika radi naplate novčane tražbine, a koji prijedlog je zaprimljen na Općinskom sudu u Splitu dana 17. listopada 2022., tuženik tvrdi da je postupak pred sudom pokrenut je dakle prije nastupa zastare prava na naplatu, što tužitelj spori.

26. U odnosu na dokumentaciju koju je tužitelj sudu dostavio uz podnesak od 04. studenog 2025. ističe se da se presuda Općinskog suda u Splitu, Stalna služba u Trogiru posl. broja P-1092/2021 od 06. svibnja 2024. ne odnosi na isti porezni dug a prema poreznom rješenju Ministarstva financija Porezne uprave, Područni ured Dalmacija klasa: UP/I-471-02/15-01/329 od 07. ožujka 2016. koje porezno rješenje je

u osnovi predmet i ovog postupka, već nosi oznaku poreznog rješenja Porezne uprave, Područnog ureda Split, klasa: UP/415-02-2015-001/7463 od 04. kolovoza 2018. Također se niti iz drugih priloženih odluka ne vidi da bi se iste odnosile upravo na citirano porezno rješenje od 07. ožujka 2016., no sud isto smatra pokazateljem specifičnosti konkretnog poreznog dužničkog odnosa između stranaka ovog postupka, odnosno nastojanja porezne uprave radi naplate i druge tražbine za druga vremenska razdoblja.

27. Podneskom od 28. svibnja 2025. tužena je istaknula kako je u predmetu Općinskog suda u Splitu broj Ovr-2354/2022 u ponovljenom postupku doneseno novo ovršno rješenje podnesena tužba i tužbeni zahtjev u ovom postupku u odnosu na ovršno rješenje broj Ovr-2354/2022 od 12. prosinca 2022. koje je kasnije ukinuto odlukom višeg suda ukazuje suvišnim, odnosno tužitelj za vođenje ove parnice nema pravnog interesa. Također je dala osvrst na tužiteljevu legitimaciju kao ovršenika u ovršnom postupku istaknula da je riječ o trgovcu pojedincu te da je brisanje iz sudskog registra bez utjecaja na prava i obveze.

28. Tijekom prvostupanjskog postupka analizom svakog dokaza zasebno i u njihovoj ukupnosti ovo posebno čitanjem spisu priložene dokumentacije, utvrđuje se slijedeće:

28.1. U pogledu ovršnog postupka OVR- 2354/22, a budući da se tužitelj u tužbi poziva na zastaru, ističe se kako je u predmetu, što je utvrđeno pregledom i čitanjem predmeta OVR 2354/22, prijedlog za ovrhu podnesen 17.10.2022;

28.2. Ovršna isprava naznačeno je rješenje Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Dalmacija, Klasa: UP/I-471-02/15-01/329, Ur.broj: 513-07-29-01-16-98 od 07. ožujka 2016., koje je postalo izvršno dana 02. rujna 2016. radi naplate tražbine tražbina ;poreza na dodatnu vrijednost za razdoblje od 1. siječnja 2009 do 30. rujna 2009, doprinosa za obvezno mirovinsko osiguranje na temelju generacijske solidarnosti iz 2008., obvezno mirovinsko osiguranje na temelju individualne kapitalizirane štednje, doprinosa za osnovno zdravstveno osiguranje za 2008., doprinosa za zapošljavanje za 2008., doprinosa za ozljede na radu za 2008., doprinos za poticanje za zapošljavanje osoba s invaliditetom za 2008., doprinos za obvezno mirovinsko osiguranje na temelju generacijske solidarnosti za razdoblje od 1.1. 2009. do 30.9.2009., doprinos za obvezno mirovinsko osiguranje na temelju individualne kapitalizirane štednje za razdoblje od 1.1. do 30.9.2008., porez na dohodak od nesamostalnog rada za razdoblje od 1.1. do 30.9.2009., prirez poreza na dohodak od nesamostalnog rada za razdoblje od 1.1. do 30.9. 2009. doprinos za osnovno zdravstveno osiguranje za razdoblje od 1.1. do 30.9. 2009., doprinos za zapošljavanje za razdoblje od 1.1. do 30.9.2009, doprinos za ozljede na radu za razdoblje od 1.1. do 30.9.2009, doprinos za poticanje zapošljavanja osobe s invaliditetom za razdoblje od 1.1. o 30.9.2009. s kamatama dospjelih na dan sastavljanja zapisnika Financijske policije 1.6.2010. te kamate na manje plaćena porezna davanja od dana sastavljanja zapisnika Financijske policije 1.6.2010 u ukupnom iznosu od 525.935,65 eur-a. -predmetnom ovršnom ispravom zamjenjuje se Porezno rješenje Područnog ureda Dalmacija kl: UP/I-471-02/15-01/329 od 31.12.2015.;

28.3. Ovrha je određena rješenjem suda od 12. prosinca 2022.;

28.4. Iz obrazloženja Poreznog rješenja od 7.3.2016 utvrđuje se da je doneseno rješenje kl UP/I-470-05/10-10/13 od 12.10.2010. od Financijske policije Split, Postaje Split, da je Financijska policija odbila zahtjev ovdje tužitelja za povratom u prijašnje stanje i zahtjev za obnovu postupka, rješenjem od 14.6.2011 na što je tužitelj izjavio žalbu koju je Ministarstvo rješenjem od 29.9.2011 odbilo. Presudom Visokog upravnog suda posl.br. Us-11911/11 od 10. ožujka 2015 te Us- 11976/2011 od 19.3.2015. poništeno je rješenje MF Samostalnog sektora za drugostupanjski postupak od 29.9.2011. U ponovljenom postupku prvostupanjsko porezno tijelo donijelo je 27.7.2015. rješenje kojim je prihvaćen zahtjev za povratom u prijašnje stanje te je prvostupanjsko tijelo 17.8.2015. donijelo rješenje o odbijanju zahtjeva poreznog obveznika na obnovu postupka no dozvoljen je povrat u prijašnje stanje i Ministarstvo financija Porezna uprava Područni ured Dalmacija 31.12.2015 donijelo je Porezno rješenje kojim je poreznom obvezniku naloženo plaćanje utvrđenih obveza naprijed taksativno navedenih u žalbi na predmetno rješenje porezni obveznik istaknuo je prigovor zastare naplate po pojedinim obvezama, pozivom na čl.95 i 96. Općeg poreznog zakona pozivom na čl.94 OPZ-a prema kojem zastarni rok za utvrđenje poreznih obveza je počeo teći 1. siječnja 2010, a poreznih doprinosa 1. siječnja 2009.

28.5. Tijekom postupka stranke su u spis dostavljale mnogobrojnu sudsku rješidbu drugih sudova između istih stranaka ovog postupka što je dokaz nastojanja naplate poreznog duga, u smislu radnji koje je Porezna uprava poduzimala donošenjem rješenja u odnosu na koje obzirom na vrijeme nastanka porezne obveze 2008. i 2009., utvrđuje se mogu utjecati na tijek relativne zastare prema Općem poreznom zakonu u vrijeme nastanka obveze koji je razlikovao pojave relativna i apsolutna zastara. Ujedno priložene rješidbe dokaz su u radnji koje je tužitelj kao ovršenik poduzimao u cilju otklanjanja naplate smatrajući da je porezni dug zastario što je detaljno obrazloženo rješenjem iz 31. prosinca 2015.

28.6. Iz rješenja Ministarstva financija, Porezne uprave Područnog ureda Split kl UP/I-415-02/15-01/702 od 28. rujna 2018. proizlazi da je predmetno rješenje doneseno u ponovljenom postupku naplate porezne obveze od strane poreznog dužnika Mirka Rapića, ovdje tužitelja, postupajući po rješenju Upravnog suda Uslpor-59/16 od 1.2.2018. radi naplate iznosa od 4.354.768,85 kuna i to obveza prema godišnjem obračunu iz 2012,2010-1011,2010-2014, obveze po nadzoru iz 2011, po nadzoru za obveze iz 2008,2009 i 2011.

28.7. Iz rješenja Ministarstva financija, Porezna uprava Područni ured Šibenik, Ispostava Šibenik UP/I-415-0272013-001/00318 od 12. veljače 2013. određena je ovrha pljenidbom i prijenosom novčanih sredstava ovršenika koje ima račun kod banaka radi naplate poreznih obveza koje na dan 12.2.2013. predstavljaju dug tužitelja, a na temelju ovršnih isprava i to rješenja financijske policije za 2008 od 12. listopada 2010., te svih ostalih rješenja koje je porezno tijelo donosilo u cilju naplate poreznog duga

28.8. Pregledan je i pročitao spis predmeta Upravnog suda u Splitu Usl-3245/2021, te tužba od 11.10.2021. R.L.E. obrt za popravak i preinake metalnih brodova, vl. Mirka Rapića, zastupanog po punomoćniku Krželj Miljenko, odvjetniku, protiv RH radi poništenja rješenja Ministarstva financija, Samostalni sektor drugostupanjski upravni postupak klasa UP/II-410-23/20-01/333 od 20.08.2021., u kojem predmetu je sud 24.10.2022. donio presudu kojom odbija tužbeni zahtjev kojoj se traži poništenje

rješenja MF od 20.08.2021. i odbio da se utvrdi zastara prava na utvrđenje i naplata na poreznih predmetnih obveza, protiv presude tužitelj je izjavio žalbu 25.11.2021. VUSRH odlukom USŽ-673/2023 od 13.02.2025. odbio je tužiteljevu žalbu i potvrdio prvostupanjsku presudu.

28.9. Pregledan je i pročitani spis predmeta Z-891/2009 (novi broj Z-2143/2015) i utvrđeno je da spisu prileži pravomoćno rješenje ovog suda Ovr-51/09 kojim se određuje osiguranje novčane tražbine, prisilnim zasnivanjem založnog prava na nekretnini čest. zem 877/2 ZU 463 K.O. Ljubitovica, po prijedlogu RH protiv Mirka Rapića, od 16. travnja 2009. (pravomoćno 18.05.2016.) spisu prileži i rješenje ovog suda Z-891/2009 (Ovr-51/09) kojim se dozvoljava uknjižba prava zaloga u korist RH od 29. svibnja 2009., žalba Mirka Rapića na rješenje ovog suda Ovr-51/2009, od 16.04.2009., rješenje ovog suda Z-2143/2015, od 12. listopada 2015. predlagatelja Mirka Rapića protiv RH, kojim je odbijen prigovor predlagatelja i potvrđeno rješenje ovog suda Z-801/09 od 29. svibnja 2009.

28.10. Tužitelj je upoznao sud s činjenicom da je u ovršnom postupku Ovr-2354/2022 naknadno po žalbi Županijski sud u Varaždinu, Stalna služba Koprivnici pred odlukom GŽ Ovr-65/2024 od 06. lipnja 2024. uvažio ovršenikovu odnosno tužiteljevu žalbu, ukinuo rješenje o ovrši i predmet vratio sudu na ponovni postupak ,nakon čega je doneseno novo rješenje o ovrši od 07. siječnja 2026. na nekretnini u suvlasništvu ovršenika i izvršena je zabilježba ovrhe Z-301/2026 od 11. siječnja 2026., a što je sud i sam utvrdio ponovljenom pribavom spisa predmeta poslovnog broja Ovr-2354/2022 što je utvrđeno i zapisnički od 14. svibnja 2026., a riječ je o ukidnoj odluci višeg suda zbog nedostatka izvornika ovršne isprave.

28.11. Osnovni prigovor na tužbene navode tuženika jest da je ovršno rješenje od 2.9.2016. izvršno te da nije moglo doći do zastare obzirom da je zastara za sve obveze iz tog ovršnog rješenja počela teći od 1.1.2017. dok je prijedlog za ovrhu podnesen 17.10.2022. te da nije nastupila zastara prava na naplatu , do nije točno da je porezna obveza sadržana u ranijem rješenju Porezne uprave Šibenik od 12.3.2013 jer je to rješenje poništeno.

28.12. Iz ZU 5875, ZU 5969 , KO Trogir te ZU 509 i ZU 463 ZU 465 ZU 104 ZU 106 KO Ljubitovica proizlazi da je RH MF uknjižila založno pravo temeljem ovršne isprave rješenja Ministarstva financija, Porezne uprave Područni ured Dalmacija Ispostava Trogir kl: UP/I-415-02/15-01/702 od 27. studenog 2015. radi osiguranja novčanih iznosa na suvlasničkim udjelima nekretnina upisanim u navedenim ZK ulošcima na ime tužitelja, odnosno na temelju ovršne isprave rješenja MF Porezne uprave Područni ured Dalmacija Ispostava Trogir klasa: UP/I-415-02/2015-001/7463 od 4. lipnja 2018. Ističe se kako su založna prava uknjižena po prijedlozima tuženika iz vremenskog razdoblja od 2016. do 2019.

28.13. No pregledom navedenih ZU utvrđuje se kako ni po tražbini ni po ovršnom rješenju ni po vremenu podnošenja prijedloga 2016, 2017, 2019, isto ne odgovara predmetnom rješenju odnosno vremenskom razdoblju nastanka poreznog duga, oznaci ovršnog rješenja, visini tražbine obzirom da se ovima od 27.11.2015 osigurava iznos od 38.7676,014,35 kn, dok rješenjem od 4.6.2016. tražbina od 16.038,605,54 kn a ovršnom ispravom na temelju koje je pokrenuta ovrha, koja se ovdje utvrđuje nedopuštenom je na iznos od 525.935,65 i to za porezne obveze iz 2008 i 2009. pri

čemu ističe se, stranke ovog postupka na okolnost utvrđenja osigurane tražbine, odnosno vremenskog razdoblja nastanka porezne obveze, nisu predlagale knjigovodstvenofinancijsko vještačenje. Stoga ne može se upisano založno pravo sa sigurnošću dovesti u svezu s tražbinom čija naplata se traži postupkom OVr 2354/22 koji se ovdje nastoji utvrditi nedopuštenim, jer spisu ne prileži dokaz o istovjetnosti osigurane zalogom tražbine s predmetnom.

28.14. Pregledom ZU 5875 KO Trogir iz kojeg proizlazi na temelju prijedloga iz 2019 uknjižba založnog prava na temelju ovršen isprave rješenja Ministarstva financija, Porezne uprave klase UP/-415-02/2015-001/7463 od 04. lipnja 2018, radi osiguranja novčanog potraživanja ovdje tuženika u ukupnom iznosu od 16.038.605,54 kn, dakle, riječ je o osiguranju tražbine koja ne odgovara po visini, vremenu podnošenja prijedloga, i oznaci ovršnog rješenja, predmetnoj ovršnoj ispravi na temelju koje se provodi ovrha koja se ovom parnicom osporava.

29. Stoga u odnosu na naprijed izneseno nije za primijeniti odredbu članka 222. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05, 41/08 – dalje: ZOO) kojom je propisano da kad protekne vrijeme zastare, vjerovnik čije je potraživanje osigurano zalogom ili hipotekom može se namiriti samo iz opterećene stvari ako je drži u rukama ili ako je njegovo pravo upisano u javnoj knjizi.

30. Odredbe Općeg poreznog zakona ("Narodne novine" broj: 115/16, 106/18, 121/19, 32/20 i 42/20, dalje: OPZ/16) koje su stupile su na snagu 1. siječnja 2017. uređuju institut porezne zastare značajnom novinom jer je ukinut pojam relativne zastare, koja je nastupala protekom tri godine od isteka godine u kojoj je nastala porezna obveza. Naime, odredbom čl. 94. st.1. prethodno važećeg Općeg poreznog zakona ("Narodne novine" 147/08., dalje: OPZ/08) koji se primjenjuje u konkretnom slučaju, bilo je propisano da pravo poreznog tijela na utvrđivanje porezne obveze i kamata, pravo na pokretanje postupka naplate poreza, kamata i troškova ovrhe te pravo poreznog obveznika na povrat poreza, kamata i troškova ovrhe zastarijeva za tri godine računajući od dana kada je zastara počela teći. Stavkom 3. istoga članka bilo je propisano da zastara prava na utvrđivanje porezne obveze i kamata počinje teći nakon isteka godine u kojoj je trebalo utvrditi porezne obveze i kamate. Apsolutni rok zastare bio je propisan člankom 96. stavkom 1. istoga kojim je određeno da apsolutni rok zastare prava poreznog tijela na utvrđivanje porezne obveze i kamata, naplatu poreza, kamata i troškova ovrhe te prava poreznog obveznika na povrat poreza, kamata i troškove ovrhe nastupa za šest godina računajući od dana kada je zastara počela prvi put teći, prema odredbama članka 94. stavka 3., 4. i 5. istoga.

31. Stoga u okolnostima konkretnog slučaja prema kojem sadržaj ovršne isprave rješenja od 7. ožujka 2016. predstavlja naplatu poreznih obveza iz 2008. i 2009 za koje je zastara prava na utvrđivanje porezne obveze i kamata počinje teći istekom godine u kojoj je nastala porezna obveza dakle 1.1.2009 i 1.1.2010. uistinu bi protekom roka od 6 godina, a ovo jer je prijedlog za ovrhu podnesen 17. listopada 2022. nastupila konkretno (apsolutna) zastara. Naime, činjenica što je porezno tijelo poduzimalo radnje te donosilo rješenja u sklopu upravnog postupka radi naplate duga koje je u konačnici kako to proizlazi i priložene dokumentacije u postupku bio poništavano od drugostupanjskog tijela Ministarstva financija, a potom doneseno izvršno rješenje koje je ovdje ovršna isprava iz 2016. u suštini predstavlja jedinstveni postupak naplate poreznog duga iz 2008 i 2009.

32. Ističe se, da ovrha u predmetu Ovr-2354/22 je postupak naplate tog duga, dakle provodi se na nekretnini prodajom i namirenjem i pravo je ovrhovoditelja birati način namirenja tražbine predmeta sredstva ovrhe.

33. Ovrha na nekretnini je postupak prisilne naplate kada sud donosi rješenje o uknjižbi zabilježbe ovrhe u zemljišnim knjigama, procjene nekretnine i prodaje na dražbi .

34. No kako je to ranije objašnjeno konkretno, ne bi bilo utvrđeno da je istovjetna tražbina i osigurana založnim pravom te da je aktivacija iste radi namirenja tražbine i zatražena do iznosa upisane hipoteke . No i tu je za kazati, generalno da kada se naplaćuje glavnica i kamata za koju je upisana hipoteka da i to pravilo ima iznimku, a to je u situaciji kad je hipoteka upisana dok je dug već bio u zastari ,naime tada se dug treba u pravilu otpisati. Naime, porezna uprava je obvezna po službenoj dužnosti paziti na zastarjele obveze, trebala je provjeriti zastaru prije upisa hipoteke, jer bi takav upis u protivno, u suštini bio bez osnove. Dakle, tužena je dužna i brisati zabilježbu hipoteke u zemljišnoknjižnom ulošku po utvrđenju da je dug zastario u trenutku upisa.

35. Odredbom čl. 148. st. 6. OPZ-a propisano je da će Porezna uprava provesti godišnji sistemski otpis duga za koji je s 1. siječnja tekuće godine nastupila zastara prava na naplatu, a u vezi čl. 109. st. 6. OPZ kojim je propisana obveza poreznog tijela da se na zastaru prava na naplatu pazi po službenoj dužnosti.

36. Odredbom članka 26. Općeg poreznog zakonika (Narodne novine broj 115/16, 106/18, 121/19, 32/20, 42/20, 114/22, dalje u tekstu OPZ) propisano je da prava i obveze iz porezno-dužničkog odnosa prestaju plaćanjem, prijebojem, otpisom, zastarom i u drugim slučajevima određenim ovim zakonom.

37. Sistemski otpis poreznog tijela, sukladno odredbama OPZ predstavlja radnju kojom se s knjigovodstvenih kartica poreznih dužnika otpisuju zastarjela dugovanja i to bez donošenja pojedinačnih poreznih akata, a sve u skladu sa odredbom čl. 4. OPZ odnosno primjenom Zakona o općem upravnom postupku. Isto tako, valja napomenuti da je sistemski otpis duga knjigovodstvena kategorija koju Zakon o obveznim odnosima („Narodne novine“, broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 145/23, 155/23 - dalje u tekstu: ZOO) ne poznaje te se isto ne može poistovjetiti s otpustom duga, kao jedan od načina prestanka obveza propisan u odredbi čl. 344. st. 1. ZOO-a (tako i VSRH Revt 142/2017 od 19. siječnja 2021.) sukladno kojem je za otpust duga potrebna suglasnost dužnika, što tužitelj tijekom postupka ne dokazuje.

38. Ovo ste ističe jer u okolnostima konkretnog slučaja, pozivom na članak 108 Općeg poreznog zakona pravo na naplatu poreza, kamata i troškova ovrhe zastarijeva 6 godina od isteka godine u kojoj je nastala porezna obveza te je nastupila tzv „apsolutna“ zastara , naplate poreznog duga.

39. Ponovno se ističe da je strankama u postupku dakle omogućeno raspravljanje o predmetu spora i dana im je prilika da predlažu dokaze za svoja shvaćanja i činjenice na koje se pozivaju i da izražavanjem shvaćanja i prigovora sudjeluje u njihovoj ocjeni, no kako je to početno naglašeno sud sam nema ovlasti izvoditi dokazne prijedlog koje

stranke nisu predlagale pa je odluka koja u suštini predstavlja rješidbu pravnog pitanja, donesena na temelju spisu priložene dokumentacije ovo u izostanku, po strankama predloženog dokaza, bilo knjigovodstveno financijskog vještačenja bilo dostave popisa poreznog dugovanja na okolnost istovjetnosti tražbine s onom osiguranom založnim pravom. Naime, u situaciji kad je jasno da porezni obveznik ovdje tužitelj nije podmirivao svoje porezne obveze dugi niz godina, dakle ne samo obveze iz 2008 i 2009 već i za ranija i kasnija razdoblja, što primjerice dokazuje i ranije pročitani ZU 463 K.O. Ljubitovica iz točke 28.9 obrazloženja te da je više ovršnih postupaka pokrenuto spram istog, nije moguće sa sigurnošću utvrditi da je baš ova tražbina koja je predmetom ovrhe koja se utvrđuje nedopuštenom, osigurana založnim pravom u odnosu na koju bi u visini osiguranog iznosa bilo moguće, bez obzira na zastaru, naplatiti se iz vrijednosti zaloga.

40. Inicijalno postavljenim tužbenim zahtjevom iz tužbe tužitelj je tražio proglašenje ovrhe nedopuštenom određene rješenjem Ovr-2354/22 od 12. prosinca 2022. da bi potom uredio podneskom od 8. svibnja 2025. na koji primjedbi nije imala tužena već je upustila se u raspravljanje pa je sud navedeno prihvatio kao uređen tužbeni zahtjev.

41. Potom je na ročištu zaključenja glavne rasprave od 14. svibnja 2026. iskazao namjeru o uređenju tužbenog zahtjeva jer je drugostupanjski ovršni sud svojim rješenjem ukinuo navedeno rješenje o ovrsi Ovr-2354/22 od 12. prosinca 2022., kao nezakonito, ovo iz razloga što ovršan ispravan nije bila priložena u izvorniku, a o kojem se upravo u ovom postupku raspravlja o njegovoj dopuštenosti, nakon čega je ovršni sud donio u potpunosti isto rješenje o ovrsi, iako se ne radi o novoj pravnoj stvari, niti o novoj ovrsi zbog čega je tužitelj predložio sudu ili da donese odluku o dopuštenosti ovrhe po rješenju koje je ukinuto zbog svoje nezakonitosti (odluka ŽS Varaždin, SS Koprivnica GŽ Ovr-65/2024 od 06. lipnja 2024), ali uvažavajući čl. 156 ZPP-a o naknadi troškova, podredno, iskazao namjeru da precizira tužbeni zahtjev odnosno preinači tužbu uz suglasnost zastupnika po zakonu Republike Hrvatske, čemu se usprotivila tužena pa je sud nastavio raspravljanje po postojećem tužbenom zahtjevu iz podneska od 08. svibnja 2025. jer je za konkretnu preinaku tužbenog zahtjeva iz čl. 190. st. 3. ZPP-a, potreban pristanak tuženika, koji je konkretno izostao.

42. No, iako je postojeće rješenje ukinuto tužitelj i dalje prema shvaćanju ovog suda ima pravni interes utvrditi tu ovrhu nedopuštenom pozivom na prigovor zastare koji kao žalbeni razlog nije bio predmetom odlučivanja ovršnog drugostupanjskog suda, već je odluka ukinuta iz drugih razloga, zbog formalnih nedostataka ovršne isprave.

43. Naposljetku za objasniti je da postoje okolnosti zbog kojih zastara prestaje teći odnosno od čijeg nastanka zastarni rok počinje teći iznova, što podrazumijeva da se prije proteklo vrijeme ne računa. Tada govorimo o institutu prekida zastare koje mogu zbog same prirode tražbine izazvati i dužnik i vjerovnik. Da bi vjerovnik prekinuo zastarni rok od njega se zahtijeva poduzimanje strogo formalnih pravnih radnji u ovom slučaju tužbe na ispunjenje. Tako je u čl. 241. ZOO-a propisano da se zastara prekida podnošenjem tužbe i svakom drugom vjerovnikovom radnjom poduzetom protiv dužnika pred sudom ili drugim nadležnim tijelom radi utvrđivanja, osiguranja ili ostvarenja tražbine.

44. Prekid zastare zbog točno određenih uzroka dovodi do prekida već proteklog vremena zastare s time da to proteklo vrijeme propada i ne uračunava se u zakonom

određeni rok za zastaru, pa zastara počinje teći iznova Zastara koja počinje teći iznova poslije prekida, navršava se kad protekne onoliko vremena koliko je zakonom određeno za zastaru koja je prekinuta. Dakle, u slučaju kada nastupe činjenice koje uzrokuju prekid postupka, vrijeme koje je postojalo prije njihovog nastupa propada, a zastarni rok počinje teći iznova kao da prije vrijeme nije niti teklo.

45. Znači svakom radnjom koju je ovrhovoditelj poduzeo u upravnom postupku dovodi do prekida zastare no navedeno nije primjenjivo kod nastupa apsolutne zastare.

46. Zaključno, porezni dug iz 2008. i 2009 utvrđuje se, je (apsolutno) zastario .Iz spisa predmeta tako proizlazi da je početak roka trajanja zastare za navedene porezne obveze doprinose i dr javna davanja istekom godine na koji se porez, prirez i doprinosi odnose dakle 1.1.2009 odnosno 1.1.2010 stoga u konkretnom slučaju u trenutku stupanja na snagu OPZ-a od 1.1.2017 protekli su relativni trogodišnji rokovi zastare za pojedine obveze ali i šestogodišnji apsolutni rok zastare prava na naplatu navedenih obveza. Kako je naprijed rečeno upisano založno pravo nije utvrđeno da bi se odnosilo na osiguranu tražbinu koja se ovršuje u postupku poslovnog broja OVR 2354/22 međutim i tu je za kazati da je riječ o instrumentu osiguranja koji omogućava naplatu tako osigurane i zastarjele obveze iz založene stvari u visini iznosa koji se osigurava ovo prema upisu. Slijedom iznesenog, apsolutna zastara nastupila je nakon 6 godina od 1.1.2009 i 1.1.2010.

47. U odnosu na vrijednost predmeta spora za kazati je kako tužbeni zahtjev u postupku proglašenja ovrhe nedopuštenom ima karakteristike deklaratorne procesne tužbe i ne odnosi se na novčanu svotu pa je u skladu s odredbom članka 40. stavak 6. ZPP-a mjerodavna vrijednost i to iznos od 6.630,00 eura.

48. Odluka o trošku postupka temelji se na odredbi članka 164. stavak 1. i 2. , članka 154. stavak 1., članka 155. stavak 1. ZPP-a, sukladno odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" 138/23, dalje OT), priloženom popisu parničnog troška, imajući u vidu vrijednost predmeta spora, te primjenjujući Tarifu važeću na dan zaključenja glavne rasprave pa je tužitelju zastupanom po odvjetniku koji je uspio gotovo u cijelosti u postupku trebalo odluku o troškovima postupka temeljiti na odredbama čl. 154. st. 5. i 155. st.1. ZPP-a, Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine", broj 138/2023 - dalje u tekstu: OT), a sukladno vrijednosti predmeta spora te priznati trošak sastava tužbe od 15.2.2023., podneska od 6.5.2025, 7.11.2025. od po 100 bodova(Tbr 7 t 1 i 8 t 1 OT) te pristup ročištima od 15.5.2025., 12.6.2026., 18.9.2025., 7.11.2025., 14.5.2026. od po 100 bodova(Tbr 9. t.1 u svezi 7. t. 1.OT) dok za ročišta od 23.10.2025. i 22.01.2026. iznose od 50 bodova (Tbr 9. t. 2. i 7. t. 1.) dakle ukupno 900 bodova vrijednosti boda od 2,00 EUR što daje iznos od 1.800,00 EUR-a uvećano za trošak PDV-a od 25% (450,00 EUR-a) daje ukupni iznos 2.250,00 EUR po OT-u dok se za više zatraženi trošak kako je on neosnovano popisan odnosno suprotno naprijed citiranim odredbama, pa je u tom dijelu zahtjev za troškom preko zatraženog iznosa odbijen kao neosnovan. Dodatno je za kazati da se nije našao ni osnovani zahtjev za tužene za naknadom troška pristupa ročištu od 23. listopada 2025. iz razloga što je tužitelj dostavio dokumentaciju sukladno čl. 299. st. 2. ZPP-a, po saznanju za istu prvom procesnom radnjom od primitka te dokumentacije, a na koju je tužena imala mogućnost i naknadno očitovanje.

49. Zahtjev tužitelja za obustavom ovršnog postupka i ukidanje provedenih ovršnih radnji, u suštini predstavlja pravni lijek za koji je nadležan ovršni sud prema čl. 72 OZ-a pa je u odnosu na to traženje trebalo odbaciti tužbu s tim dijelom tužbenog zahtjeva i odlučiti kao u točki II izreke.

50. Slijedom navedenoga, odlučeno je kao u izreci presude.

Trogir, 17. lipnja 2026.

Sudac
Mirna Veža

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku 15 dana od dana primitka ovjerenog prijepisa iste. Žalba se podnosi u elektroničkom obliku putem informacijskog sustava odnosno u četiri istovjetna primjerka putem ovog suda na županijski sud.

DNA:

- tužitelju po pun.
- tuženiku po ODO;

Broj zapisa: **9-30889-8ffcf**

Kontrolni broj: **0bb29-5405a-a79e1**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Mirna Veža, O=OPĆINSKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.